

Gedächtnis

Das Gedächtnis ist ein materieller Block und Faktor des materiellen Bewusstseins, das bei Mensch und Tier und bei anderen gedächtnisbesitzenden Lebensformen die Fähigkeit aufweist, Wahrnehmungen aller Art sowie Erfahrungen, Erlerntes, Erlebtes, Gehörtes, Gefühltes und durch das Sinnvermögen aufgenommene Informationen aller Art zu speichern und später dem Materiell-Bewusstsein wieder zu vergegenwärtigen. Also vermag das Gedächtnis früher gespeicherte Informationen aller Art je nach Belieben der betreffenden Lebensform wiederzugeben, wobei das Materiell-Bewusstsein jenen notwendigen Faktor darstellt, der durch entsprechende Abrufimpulse an das Gedächtnis dieses dazu veranlasst, die gewünschten und darin gespeicherten Informationen freizugeben, die dann direkt aus dem Gedächtnis in das Materiell-Bewusstsein gelangen und der Lebensform somit bewusst werden.

Das Gedächtnis ist fähig, jegliche Art von Informationen zu speichern, so also z.B. Wahrnehmungen, Erfahrungen, Erlerntes und Erlebtes rein materieller Form wie aber auch halbmaterieller und rein psychischer, gefühlsmässiger oder sinnvermögender Form. Auch die in den halbmateriellen Psyche-Gefühlsbereich ausgestrahlten Empfindungsimpulse des geistigen Empfindens werden durch das Feingefühl vom Gedächtnis registriert und in diesem gespeichert, wodurch es z.B. dem Menschen möglich wird, durch das Gedächtnis auch im Materiell-Bewusstsein Empfindungen aus dem Geist-Empfindungsbereich aufzunehmen.

Da das Gedächtnis ein rein materieller Faktor des materiellen Bewusstseins darstellt, so ist dieses also auch vergänglich und dem Werden und Vergehen eingeordnet. Das bedeutet, dass das Gedächtnis mit dem Tode der Lebensform aufhört in materieller Form zu existieren. Das bedeutet nun aber in keiner Art und Weise, dass die gespeicherten Informationen ebenfalls einfach erlöschen würden, denn diese werden wahrheitlich impulsässig in Schwingungsform bereits resp. zugleich mit der Speicherung im Gedächtnis an die Speicherbänke (Akasha Chronik) übermittelt, wodurch sie praktisch zur ewigen Haltbarkeit und Beständigkeit umgeformt werden. Dadurch erst wird es auch möglich, dass Rückerinnerungen jeglicher Art in späteren Leben wieder wach werden, wenn ein Mensch z.B. reinkarniert hat und durch seinen neuen Körper über ein neues und frisches Gedächtnis verfügt, das er während seines Lebens wieder neu formt und darin unzählbare neue Informationen speichert.

Paměť

Paměť je materiální blok a faktor materiálního vědomí, který má u člověka, zvířat a jiných životních forem obdařených pamětí schopnost ukládat a později materiálnímu vědomí opět zpřítomňovat libovolné vjemy, jakož i zkušenosti, naučené věci, zážitky, sluchové vjemy, city i všemožné informace, zachycené schopností smyslů. Paměť je tedy schopna podle přání dotyčné životní formy jakékoliv dříve uložené informace reprodukovat, přičemž materiální vědomí představuje onen nezbytný faktor, který ji patřičnými do ní vyslanými vyvolávacími impulzy podněcuje k tomu, aby požadované, v sobě uložené a z ní následně přímo do materiálního vědomí pronikající informace uvolnila, následkem čehož si je životní forma uvědomí.

Paměť je schopna ukládat jakýkoli druh informací, tak např. vjemy, zkušenosti, naučené věci a zážitky čistě materiální povahy, ale i povahy polomateriální, čistě psychické, citové či dané schopností smyslů. Též pocitové impulzy duchovního pocítování vyzařované do polomateriální psychicko-citové oblasti jsou pamětí skrze jemnocit registrovány a ukládány, díky čemuž člověk například může jejím prostřednictvím přijímat pocity z duchovně-pocitové oblasti i v materiálním vědomí.

Jelikož paměť představuje čistě materiální faktor materiálního vědomí, je tedy rovněž pomíjivá a podléhá vzniku a zániku. To značí, že smrtí životní formy v materiální podobě přestává existovat. To ovšem v žádném případě neznamena, že v ní uložené informace budou rovněž jednoduše vymazány, neboť ty jsou ve skutečnosti v podobě impulzních kmitů již při ukládání do ní, resp. zároveň s tímto ukládáním, předávány do úložních bank (Akasha kronika), takže touto transformací dosahují prakticky věčné trvalosti a stálosti. Teprve to také umožňuje, že se v člověku v příštích životech mohou opět probudit zpětné vzpomínky libovolného druhu, pokud se například reinkaroval a disponuje ve svém novém těle novou a čerstvou pamětí, kterou během svého života opět nově utváří a ukládá do ní nespočetné nové informace.

Je třeba zohlednit obzvláště to, že paměť zůstává od prvního dne životní formy až po její konec materiální smrtí stále stejně vysoce výkonná a s ohledem na svou sílu nevykazuje žád-

Sehr zu beachten ist, dass das Gedächtnis vom ersten Lebens-tage einer Lebensform an bis zu deren Ende durch den materiellen Tod immer gleich hochleistungsfähig bleibt und keinerlei Einbusse im Bezuge auf die Gedächtnisstärke aufweist. Kommen jedoch trotzdem 'Gedächtnistrübungen' zustande, wie das vielfach der Fall ist beim Menschen, dann stellt das nicht eine Trübung oder ein Nachlassen des Gedächtnisses dar, sondern es handelt sich einzig und allein darum, dass vom Bewusstsein aus das Gedächtnis nicht mehr angesprochen werden kann, weil das materielle Bewusstsein eben vollgepfropft ist mit Dingen und Undingen, die eine Kommunikation mit dem Gedächtnis verhindern. So wird das Gedächtnis vom Bewusstsein her praktisch mit Unrat und Unbill überlagert, wodurch die gegenseitige Kommunikation zusammenbricht. Die Gründe der Kommunikationsstörung und Kommunikationsverhinderung durch das Materiell-Bewusstsein können vielerlei Art sein, jedoch sind sie immer derart geformt, dass sie eine Verbindung mit dem Gedächtnis verhindern. Tiefe Trauer oder physische Schmerzen können so also ebenso den nachteiligen Faktor bilden und die Verständigung zwischen Bewusstsein und Gedächtnis stören, wie auch Sorgen und Kummer, Liebe und Hass, Bewusstseinsverwirrung, psychische Not und Krankheit, bewusstseinsmässige Liederlichkeit und Mutwilligkeit, Hörigkeit, Bewusstseinstrübung durch Alkohol, Drogen, Medikamente und Nikotin usw. usf. Niemals ist es also das Gedächtnis selbst, das in seiner eigenen Leistungsfähigkeit beeinträchtigt würde, sondern bei einer Gedächtnisschwäche trägt immer das Materiell-Bewusstsein die Schuld daran, weshalb die gedächtnisschwächenden Faktoren stets einzig und allein beim materiellen Bewusstsein zu suchen sind, das mit Unrat und Unbill usw. die Kommunikation mit dem Gedächtnis herabsetzt oder gar völlig verhindert.

Das Gedächtnis ist also auch nicht ein Faktor dessen, dass dieses mit dem physischen Tode der Lebensform diese in den Geistbereich eingebettet verlassen würde, um nach der nächsten Inkarnation wieder aktiv zu werden. Das Gedächtnis des materiellen Bewusstseinbereiches bildet einen materiellen Block und Faktor für sich, der auf rein materiellen Prinzipien und Grundlagen beruht, wie dies auch für das materielle Bewusstsein gilt. Wohl weist der Geistbereich selbstverständlich ein Gegenstück geistiger Form auf, doch haben die beiden Gedächtnisformen nichts miteinander zu tun, denn sie sind ihren eigenen Bewusstseinsformen eingeordnet und haben keinen direkten Kontakt miteinander, so also das geistige Gedächtnis einzig und allein dem geistigen Bewusstsein zugeordnet ist, während das materielle Gedächtnis zum Block des materiellen Bewusstseins gehört. Daraus geht hervor, dass das

né ztráty. Dojde-li však i přesto k »zakalení paměti«, jak tomu u člověka často bývá, pak to nepředstavuje její zkalení nebo oslabení, ale jedná se jen a pouze o to, že ji materiální vědomí již není schopno oslovit, neboť je právě zcela zacpané všemi možnými i nemožnými věcmi, které komunikaci s ní brání. Takto vědomí paměť prakticky překrývá odpadem a zlem, vinou čehož vzájemná komunikace selhává. Příčiny poruchy a zamezení komunikace ze strany materiálního vědomí mohou být rozličného charakteru, avšak vždy jsou toho druhu, že spojení s pamětí brání. Dorozumívání mezi vědomím a pamětí mohou tedy narušovat a tvořit tak nevýhodný faktor jak hluboký smutek či fyzické bolesti, tak starosti a zármutek, láska a nenávisť, zmatení vědomí, psychická nouze a nemoc, nedbalost a svévolle vědomí, slepá závislost, zakalení vědomí alkoholem, drogami, léky a nikotinem atd., atp. Nikdy to tedy není paměť samotná, jejíž vlastní výkonnost by byla narušena, neboť je-li slabá, nese na tom vždy vinu materiální vědomí. Činitele oslabující paměť je tedy nutno hledat jen a pouze v materiálním vědomí, které odpadem a zlem atd. komunikaci s ní omezuje, či dokonce zcela znemožňuje.

Paměť tedy ani není faktor, který by, uložen v duchovní oblasti, opouštěl tělo životní formy při její fyzické smrti, aby se po příští inkarnaci znovu aktivoval. Paměť materiální oblasti vědomí tvoří sama o sobě materiální blok a faktor, který je založen na čistě materiálních principech a základech, což platí i pro materiální vědomí. Samozřejmě že duchovní oblast vykazuje k materiální paměti protějšek duchovní povahy, avšak obě tyto formy paměti spolu nemají nic společného, neboť jsou přiřazeny svým vlastním formám vědomí a nemají spolu žádný přímý kontakt. Duchovní paměť tedy náleží výhradně a pouze duchovnímu vědomí, zatímco materiální paměť přísluší k bloku materiálního vědomí. Z toho vyplývá, že materiální vědomí neputuje na onen svět a nebylo by toho ani schopné, jelikož smrtí fyzického těla skutečně rovněž pomine.

Jelikož je paměť zásobována též city, respektive citovými informacemi, vyplývá z toho, že jejím prostřednictvím vystupují i současné zážitky jako charakteristická citová zabarvení, což udává takzvaný intencionální aspekt paměti. Dřívější prožitky mohou být tedy

materielle Bewusstsein also keine Jenseitswanderung vornimmt und dazu auch nicht fähig wäre, sondern dass es tatsächlich mit dem Tode des physischen Körpers ebenfalls vergeht.

Da das Gedächtnis auch mit den Gefühlen resp. mit dessen Informationen versorgt wird, so ergibt sich daraus, dass durch das Gedächtnis jeweils auch die gegenwärtigen Erlebnisse als charakteristische gefühlshafte Tönungen auftreten, was den sogenannten intentionalen Aspekt des Gedächtnisses ergibt. Früher Erlebtes kann daher bei einer späteren Erinnerung mit überaus unterschiedlichen und sehr vielfältigen Gefühlstönungen wiedererlebt werden.

Das Gedächtnis ist in sich selbst als Dreierfaktor zu sehen, der aus einem Ultrakurzzeit-Gedächtnis (UZG) sowie aus dem Kurzzeit-Gedächtnis (KZG) und dem Langzeit-Gedächtnis (LZG) besteht. Diese drei Gedächtnis-Formen üben drei verschiedene Funktionen aus, die folgendermassen zu beschreiben sind:

Das Ultrakurzzeit-Gedächtnis nimmt Informationen auf, die in etwa bis zwanzig Sekunden abrufbar sind, wonach sie dann 'abgelegt' und soweit 'vergessen' werden, dass sie nur noch mit ungeheurer Mühe wieder abgerufen werden und ins Bewusstsein gelangen können, wenn dies überhaupt noch gelingt.

Das Kurzzeit-Gedächtnis speichert in der Regel Informationen nur bis höchstens ca. 2 Stunden, wobei jedoch zu beachten ist, dass das Kurzzeit-Gedächtnis durch Stoffe negativ beeinflusst werden kann, wodurch dieses praktisch blockiert wird und zugleich keine Übernahme/Übergabe an das Langzeit-Gedächtnis stattfindet. Solche Stoffe sind vielerlei Art, wie z.B. das Antibiotikum Puromycin, die die Eigenschaft haben, die Verbindung (Synthese) der Ribonukleinsäure (RNS) zu blockieren.

Das Langzeit-Gedächtnis nimmt Informationen aller Art auf, die lebenslang gespeichert werden. Die Informationsaufnahme aus dem Kurzzeit-Gedächtnis kann jedoch beeinträchtigt oder verhindert werden, wie bereits erklärt

při pozdější vzpomínce opětovně prožívány v nadměru rozdílných a velmi rozmanitých citových zbarveních.

Paměť je v její vnitřní stavbě třeba vnímat jako trojitý faktor, který se skládá z ultrakrátkodobé paměti (UKP), krátkodobé paměti (KP) a dlouhodobé paměti (DP). Tyto její tři podoby vykonávají tři rozdílné funkce, které lze popsat následujícím způsobem:

Ultrakrátkodobá paměť zachycuje informace, které si lze vybavit asi do dvaceti sekund, načež jsou »odloženy« a »zapomenuty« do té míry, že mohou být znovu vyvolány a navraceny zpět do vědomí jen s nesmírnou námahou, pokud se to vůbec ještě podaří.

Krátkodobá paměť ukládá informace zpravidla jen do max. cca 2 hodin, přičemž je ovšem třeba vzít do úvahy, že krátkodobou paměť mohou negativně ovlivnit různé látky, čímž je prakticky zablokována a zároveň nejsou přebírány/předávány informace do dlouhodobé paměti. Látky jsou to různé, jako např. antibiotikum Puromycin, a mají tu vlastnost, že blokují spojení (syntézu) ribonukleové kyseliny (RNK).

Dlouhodobá paměť zachycuje informace všeho druhu, které jsou ukládány doživotně. Přijímání informací z krátkodobé paměti však může být narušeno anebo znemožněno, jak už bylo vysvětleno, a sice pokud vstoupí do hry určité látky, které blokují syntézu bílkovin. K tomu však dochází jen při předávání, resp. zprostředkovávání informací z krátkodobé do dlouhodobé paměti. Informace všeho druhu, které již v dlouhodobé paměti uloženy jsou, tím zasaženy nejsou.

wurde, wenn gewisse Stoffe ins Spiel kommen, die die Proteinsynthese blockieren. Dies tritt jedoch nur in Erscheinung für Übergaben-Übermittlungen von Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis an das Langzeit-Gedächtnis. Bereits im Langzeit-Gedächtnis gespeicherte Informationen aller Art werden nicht davon betroffen.

Das Gedächtnis sitzt im Grosshirn. Was dabei wissenschaftlich erwiesen sein dürfte ist das, dass die Zellen der Grosshirnrinde für die Bewahrung bewusster Gedächtnis-Inhalte in spezieller Form zuständig sind, während der Hippokampus, einer der entwicklungs-geschichtlich ältesten Teile des Grosshirns, massgebend für die Übernahme von allen Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis in das Langzeit-Gedächtnis verantwortlich ist. Wird der Hippokampus beschädigt oder zerstört, dann wird die Übernahme und Speicherung gravierend beeinträchtigt oder gar absolut unmöglich. Wird ein Teil oder gar mehrere Teile der Grosshirnrinde resp. der Oberflächenpartie des Grosshirns beschädigt oder zerstört, dann tritt der Fall ein, dass das Gedächtnis infolge des erlittenen Schadens unschärfer und ungenauer, lückenhaft und sprunghaft oder gar völlig unbrauchbar wird. Ein Fall, der jedoch niemals eintreten kann, wenn keine Verletzung oder Zerstörung an der Oberflächenpartie des Grosshirns erfolgt. Andernfalls vermag nur eine Gedächtnisrührung einzutreten, wenn das materielle Bewusstsein Unrat und Unbill aussendet, wodurch die Kommunikation mit dem Gedächtnis nicht mehr erfolgen kann, wie bereits erklärt wurde. Bei Beschädigung oder Zerstörung der Oberflächenpartie des Grosshirns werden Gedächtnis-Inhalte einfach gelöscht, wobei diese Inhalte jedoch nicht genau zu beschreiben sind, weil nicht festgelegt werden kann – wenigstens bis anhin nicht – welche Grosshirnrindeteile welche Informationen beherbergen. Das Gedächtnis ist nicht nur ein Faktor, der durch die Grosshirnrinde getragen wird, denn im weiteren spielen auch noch sehr viele Nervenzellen und deren Synapsen eine massgebende Rolle. Darüber wissen die Lexikaner folgendes zu berichten:

Das Gedächtnis ist auch als ein gleichzeitig von vielen Nervenzellen und deren Synapsen getragener Prozess anzusehen. Dabei scheint die Bewahrung ähnlich wie bei einem Hologramm zu funktionieren: Die Information wird durch

Paměť sídlí ve velkém mozku. Co má být přitom vědecky prokázáno, je to, že za uchování jejich vědomých obsahů jsou ve speciální podobě zodpovědné buňky kůry velkého mozku, zatímco za přebírání všech informací z krátkodobé do dlouhodobé paměti je směrodatně zodpovědný hipokampus, jedna z vývojově nejstarších částí velkého mozku. Je-li hipokampus poškozen nebo zničen, dojde tím ke značnému narušení, nebo dokonce k úplnému znemožnění přebírání a ukládání informací. Dojde-li k poškození nebo zničení jedné, či dokonce vícero částí kůry velkého mozku, resp. povrchové partie velkého mozku, nastane to, že se paměť v důsledku utrpěných škod rozostří, bude méně přesná, mezerovitá, nesouvislá, anebo dokonce zcela nepoužitelná. To je případ, který ale nikdy nemůže nastat bez utrpěného zranění anebo zničení povrchové partie velkého mozku. V ostatních případech může nastat jen zkalení paměti, pokud materiální vědomí vysílá odpad a zlo, vlivem čehož již komunikace s ní nemůže probíhat, jak už bylo vysvětleno. Při poškození nebo zničení povrchové partie velkého mozku se obsahy paměti jednoduše smažou, přičemž tyto obsahy ovšem nelze přesně popsat, jelikož nemůže být stanoveno, alespoň prozatím ne, které části kůry velkého mozku uchovávají jaké informace. Paměť není jen činitel, jehož nositelem je kůra velkého mozku, neboť dále hrají rozhodující úlohu též velká množství nervových buněk a jejich synapse. O tom mohou lexikologové referovat následovně:

Paměť je rovněž třeba považovat za proces, jehož nositeli jsou mnohé nervové buňky v paralele s jejich synapsi. Přitom se jeví, že uchovávání informací funguje podobně jako hologramu: Informace je ukládána vzájemným prolínáním (interferencí) dvou nebo více informačních okruhů, např. prolínáním viděného a slyšeného, popř. přečteného a toho, co člověk již ví atd. Tato teorie vysvětluje, proč je učení lehčí, je-li zapojeno více »vstupních kanálů« najednou (tyto vstupní kanály věda staví na roveň smyslům, Billy-
